

Bruksela, 16 grudnia 2020 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0355(NLE)

14137/20
ADD 1

ENV 815
ENT 153
ONU 86

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	16 grudnia 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2020) 801 final
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do wniosku dotyczącego decyzji Rady Przedłożenie, w imieniu Unii Europejskiej, wniosku dotyczącego decyzji Organu Wykonawczego w sprawie metody dokonania dostosowań odzwierciedlających zmiany w członkostwie w Unii Europejskiej, z myślą o 41. posiedzeniu Organu Wykonawczego w ramach Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 801 final.

Załącznik: COM(2020) 801 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.12.2020 r.
COM(2020) 801 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

Przedłożenie, w imieniu Unii Europejskiej, wniosku dotyczącego decyzji Organu Wykonawczego w sprawie metody dokonania dostosowań odzwierciedlających zmiany w członkostwie w Unii Europejskiej, z myślą o 41. posiedzeniu Organu Wykonawczego w ramach Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości

Wniosek Unii Europejskiej dotyczący decyzji Organu Wykonawczego w ramach Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości: metoda dokonania dostosowań w tabelach 2–6 załącznika II do Protokołu w sprawie przeciwdziałania zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej (zwanego „protokołem z Göteborga”) zmienionego w 2012 r., w celu uwzględnienia zmian w członkostwie w Unii Europejskiej.

Projekt decyzji w sprawie dokonania dostosowań w załączniku II do protokołu z Göteborga zmienionego w 2012 r., w celu uwzględnienia zmian w członkostwie w Unii Europejskiej

Organ Wykonawczy

Przywołując swoje decyzje 2013/14 i 2016/4 dotyczące przestrzegania przez Unię Europejską Protokołu w sprawie przeciwdziałania zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej (zwanego dalej „protokołem z Göteborga”)

Odnotowując, że art. 13 ust. 2 zmienionego protokołu z Göteborga przewiduje procedurę, zgodnie z którą jedna ze stron może zaproponować dostosowanie swoich zobowiązań do redukcji emisji wymienionych w załączniku II do protokołu z Göteborga, ale metody określone w decyzjach Organu Wykonawczego 2012/3 i 2012/12 w sprawie dostosowań nie będą miały zastosowania do dostosowania tych zobowiązań do redukcji emisji w celu odzwierciedlenia zmian w członkostwie w Unii Europejskiej,

Przywołując swoją decyzję 2017/3 dotyczącą dostosowań na mocy Protokołu w sprawie przeciwdziałania zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej w celu uwzględnienia zmian w członkostwie w Unii Europejskiej, przyjętą na wniosek Unii Europejskiej i jej państw członkowskich w odpowiedzi na wniosek stron konwencji złożony na 36. posiedzeniu Organu Wykonawczego (ECE/EB.AIR/137),

Z zadowoleniem przyjmując wejście w życie Protokołu w sprawie przeciwdziałania zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej (zwanego „protokołem z Göteborga) zmienionego w 2012 r., w dniu 7 października 2019 r.,

1. *Postanawia*, zgodnie z art. 13 ust. 2 zmienionego protokołu z Göteborga, ustanowić następującą metodę dostosowania bazowych poziomów emisji i zobowiązań do redukcji emisji wymienionych w odniesieniu do Unii Europejskiej w tabelach 2–6 załącznika II do zmienionego protokołu z Göteborga, w przypadku zmian w członkostwie w Unii Europejskiej:
 - Emisje bazowe Unii Europejskiej w podziale na rodzaj zanieczyszczenia, odpowiadające poziomom emisji z 2005 r. wyrażonym w kilotonach w tabelach 2–6 załącznika II do zmienionego protokołu z Göteborga, stanowią sumę emisji bazowych w podziale na rodzaj zanieczyszczenia dla państw członkowskich Unii Europejskiej, z uwzględnieniem każdego przystąpienia do Unii Europejskiej lub wystąpienia z niej.
 - Zobowiązania Unii Europejskiej do redukcji emisji, w podziale na zanieczyszczenie, określone w tabelach 2–6 załącznika II do zmienionego protokołu z Göteborga, są sumą zobowiązań do redukcji emisji państw

członkowskich Unii Europejskiej obliczonych w wyniku: a) zastosowania do poziomów emisji z 2005 r. każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, określonych w tabelach 2–6 załącznika II do zmienionego protokołu z Göteborga, zobowiązań redukcyjnych każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na 2020 r., określonych w tych samych tabelach; oraz b) wyrażania sumy wyników w lit. a) jako procentu sumy poziomów emisji państw członkowskich Unii Europejskiej w 2005 r.

- Jeśli chodzi o tę metodę, poziomy emisji z 2005 r. są poziomami wymienionymi w tabelach 2–6 załącznika II do zmienionego protokołu z Göteborga, chyba że dla danego sygnatariusza lub strony nie określono w załączniku II poziomów emisji na 2005 r., w którym to przypadku stosuje się najnowsze zgłoszone emisje z 2005 r. Zobowiązania do redukcji emisji na 2020 r. i kolejne lata są zobowiązaniami wymienionymi w tabelach 2–6 załącznika II do zmienionego protokołu z Göteborga, chyba że w załączniku II nie określono żadnych zobowiązań do redukcji emisji na 2020 r. i kolejne lata w odniesieniu do danego sygnatariusza lub strony, w którym to przypadku Unia Europejska przekazuje te informacje na piśmie Sekretarzowi Wykonawczemu Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych.
2. *Postanawia*, że Unia Europejska może, stosując powyższą metodę, przedstawić na piśmie dostosowania Sekretarzowi Wykonawczemu Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych, który przekaze te dostosowania do wiadomości wszystkim stronom.